

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2017, declarat de către inculpatul

Negru Fiodor Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxx, originar din s. Xxxxxxxxxx r-nul Xxxxxxx și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.05.2013-28.10.2013
2. instanța de apel: 19.11.2013-19.12.2014
24.06.2015-15.03.2017
3. instanța de recurs: 10.03.2015-19.05.2015
26.05.2017-05.07.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 28 octombrie 2013, Negru Fiodor Xxxxxx a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 233 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Negru F. a fost învinuit de faptul, că el la data de 03.10.2012, în jurul orei 01.00, aflându-se într-un lan de porumb din apropierea s. Bocșa, r-nul Fălești, având scopul de a vâna ilegal în perioada interzisă, în lipsa autorizației corespunzătoare, prin metode ilegale, încălcând prevederile art. 33, 35 lit. a), d) din Regulamentul Gospodăriei cinetice cu modificările din 15.08.2012, cu privire la reglementarea vânătorii în sezonul de vânătoare 2012-2013, aprobat prin Legea regnului animal nr. 439 – XIII din 27.04.1995, cu modificările ulterioare, ce stipulează că termenul de vânătoare la mistreț pentru sezonul de vânătoare 2012 – 2013 este de la 18.11.2012 până la 30.12.2012, fiind într-un loc pregătit pentru vânătoare prin instalarea unei scări metalice speciale, folosind arma de vânătoare cu țeavă ghintuită de model „Browning BAR Mark II” cu calibrul 30-06 nr. 311 MR 12440, ce îi aparține și la care era cuplat aparatul de vedere pe timp de noapte de

model „Pulsar Sentinel G2 3x50 IPH 476115 T” cu nr. 006348312, a împușcat un mistreț cu vârsta de aproximativ 2 ani jumătate, prin ce a cauzat o daună materială în sumă de 5.000 lei.

De către organul de urmărire penală, fapta inculpatului Negru F. a fost calificată *de drept* în baza art. 233 Cod penal și anume – *vânatul fără autorizație corespunzătoare în perioadă interzisă, cu unelte și metode nepermise*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Negru F. să fie condamnat conform învinuirii înaintate la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului declarat a invocat, că instanța de judecată incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, acestea nefiind apreciate la justa lor valoare, totodată, instanța nu a dat o apreciere tuturor probelor administrate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a menționat că acuzarea nu a prezentat probe ce cu certitudine ar confirma, că anume inculpatul a efectuat împușcătura și a vânat ilegal.

Totodată, instanța de apel a conchis, că procesul verbal de cercetare la fața locului urmează a fi declarat nul, deoarece această acțiune procesual penală a fost efectuată în lipsa proprietarului terenului și fără acordul ultimului.

În continuare instanța ierarhic inferioară a conchis, că actul de constatare din 03.10.2012 nu poate servi ca probă în prezenta cauză, deoarece acesta nu îndeplinește elementele unui document oficial, pe motiv că nu este confirmat prin sigiliu Agenției sanitar – veterinară a r-lui Fălești, precum și acesta nu este contrasemnat de unul din membrii indicați în acest act. În consecință, instanța de apel a conchis, că acest act nu poate servi probă pentru stabilirea obiectului material al infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, argumentând că instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel pripit și greșit a concluzionat despre nevinovăția inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2015, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia Colegiului penal al

Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel, în aceeași instanță în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de către procuror în apel și anume referitor la ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate, prin faptul că instanța priplit a decis asupra soluției adoptate ignorând probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Totodată, instanța de recurs a notat, că instanța de apel a grupat și a argumentat la general probele, indicând că acestea nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor respective.

Prin urmare, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel deși în decizia adoptată a reprodus declarațiile martorilor Ciobanu Ig., Ursu I. și Negură S., însă selectiv a reținut doar acele circumstanțe, care în opinia sa confirmă nevinovăția inculpatului, fapt ce a dus la apariția discordanței între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor. Astfel, instanța de recurs a considerat, că instanța de apel s-a expus superficial asupra probelor menționate, fără a le analiza în cumul cu probele prezentate de părți, neelucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

De asemenea, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a preluat aceleași motive ale sentinței, întemeindu-și soluția pe declarațiile inculpatului, neglijând o mare parte din argumentele și probele prezentate de acuzare, în rezultat menținând sentința primei instanțe.

Instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un fel asupra faptului dacă putea să apară divergența chimică între fragmentul de metal prezentat spre examinare și gloanțele celor 10 cartușe ridicate de la inculpat în rezultatul temperaturii ridicate în urma tragerii, precum și asupra argumentului invocat de partea acuzării, că arma depistată la inculpat având capacitatea încărcătorului de 4 cartușe a mai deținut un cartuș în camera de dare a focului, cu care Negru F. a efectuat împușcătura în mistrețul depistat la fața locului.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a statuat, că careva demers privind declararea nulității proceselor-verbale de cercetare la fața locului, avocatul Raciula A. nu a înaintat, prin urmare, nu au fost respectate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, iar instanța din oficiu nu a avut careva temei de a declara nulitatea probei date, deoarece potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este un organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu reprezintă alte interese decât interesele legii.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, a fost admis apelul declarat inclusiv din alte motive, castă sentința și încheierea Judecătoriei Fălești din 11 iunie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 332 alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în privința lui Negru

F. intentat în baza art. 233 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art. 128 alin. (2) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Negru F. în baza art. 128 alin. (2) Cod contravențional a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

A fost admisă integral acțiunea civilă și s-a încasat de la Negru F. în beneficiul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Glodeni”, suma de 5.000 lei cu titlu de prejudiciu material.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel suplimentar a cercetat și reținut probele administrate la caz, unde au fost audiați inculpatul, reprezentantul părții vătămate, Lebediuc Gh., martorii Negură S., Ciobanu Ig., Ursu I., Bîlici C., Agop V.

În coroborare cu probele menționate mai sus, în vederea confirmării netemeinicii concluziei primei instanțe, precum că fapta nu a fost comisă de inculpat, instanța de apel a reținut și probele scrise prezentate de către acuzatorul de stat, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, atât în cadrul ședințelor primei instanțe, cât și a celei de apel și anume: procesul verbal din 03.10.2012, de cercetare a locului comiterii infracțiunii, de unde au fost ridicate corpurile delict, fiind anexat fototabel (f.d. 18-29, v. 1); procesul verbal din 03.10.2012, de cercetare la fața locului, unde a fost examinat și ridicat mistrețul sălbatic (f.d. 30-36, v. 1); ordonanța din 03.10.2012, de recunoaștere și anexare în calitate de corp delict a două pungi cu carne de mistreț (carcasă, capul, pielea) (f.d. 37-38, v. 1); procesul verbal din 03.10.2012, de cercetare suplimentară a locului infracțiunii (f.d. 39-40, v. 1); procesul verbal din 05.10.2012, de examinare a telefonului mobil model „Nokia 2730-C” cu cartelă SIM nr. xxxxxxxxx, ridicat de la Negru F. la fața locului (f.d. 45, v. 1); procesul verbal din 07.10.2012 și fototabel anexat, de examinare a obiectelor ridicate de la fața locului: stație radio G-6, un permis de port armă pe numele lui Negru Fiodor, curea pentru armă lungimea 95 cm, aparatul de vedere pe timp de noapte de model „Pulsar Sentinel G2+ 3x50 IPX4 76115T” cu nr. 006348312, două baterii, o scară metalică, un stativ pentru armă, carnet de vânător pe numele lui Negru F., ordonanța de transmitere a lucrurilor la camera de păstrare, chitanța nr. 51 (f.d. 47-54, v. 1); ordonanța din 29.10.2012, de recunoaștere și anexare la cauza penală în calitate de corpuri delict a obiectelor examinate de organul de urmărire penală, conform procesului verbal de examinare din 07.10.2012 (f.d. 55, v. 1); procesul verbal de examinare a obiectului, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală din 02.04.2012, prin care au fost examinate și anexate la dosar: o husă pentru armă, 6 cartușe, un încărcător cu patru cartușe (total 10 cartușe) calibrul 30-06 mm, un fragment din metal de culoare aurie, care este parte din cămașa unui glonte (f.d. 56-58, v. 1); procesul verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere, și anexare a corpurilor delict la cauza penală din 15.10.2012, prin care au fost examinate și anexate la dosar arma de vânătoare, cu țeava ghintuită de model „Browning BAR Mark II” calibrul 30-06 nr. 311 MR 12440, 10 cartușe calibrul 30-06,

un fragment de metal de culoare aurie, care este parte din cămașa unui glonte (f.d. 59-61, v. 1); act de constatare din 03.10.2012, emis de Agenția sanitar veterinară și pentru siguranță a produselor de origine animală Fălești, prin care s-a stabilit că animalul prezentat pentru examinare prezintă specie porc sălbatic, mistreț, greutatea 120 kg, de culoare negru, vârsta 2,5 ani, cauza decesului mistrețului fiind prin rănire - trauma mecanică a miocardului și a hemoragiei (f.d. 74, v. 1); raportul de expertiză nr. 3696/3697 din 11.10.2012 (f.d. 83-85, v. 1); raportul de expertiză nr. 2292 din 21.11.2012 (f.d. 92-96, v. 1); proces verbal de examinare, împreună cu ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloace materiale de probă și anexarea la cauza penală a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefonul abonatului, Negru F., data de 03.10.2012 (f.d. 104-105, v. 1); demersul, ordonanța de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice SA „Orange”, încheierea judecătorului de instrucție, prin care au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice de pe telefonul mobil cu nr. xxxxxxxxx, data de 03.10.2012 între orele 00.00-02.00 (f.d. 106-110, v. 1); proces verbal de examinare, ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloace materiale de probă, și anexarea la cauza penală a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefonul abonatului Sincovschi D., data de 03.10.2012 (f.d. 111-112, v. 1); demersul, ordonanța de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice SA „Orange”, încheierea judecătorului de instrucție, prin care au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice de pe telefonul mobil cu nr. xxxxxxxxx, data de 03.10.2012 între orele 00.00-02.00 (f.d. 113-116, v. 1); proces verbal de examinare, ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloace materiale de probă și anexarea la cauza penală a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe telefonul abonatului Bortă V., data de 03.10.2012 (f.d. 118-119, v. 1); informația eliberată de către MAI al RM, potrivit căreia se constată, că Negru F. deține în proprietate o armă cu țeava ghintuită de model „Browning BAR Mark II” calibrul 30-06, nr. 311 MR 12440, în baza permisului de portarmă nr. 21/5259 eliberat la 30.10.2011, valabil până la 30.10.2014, respectiva armă fiind procurată de către ultimul la 27.11.2008, din magazinul specializat (f.d. 121-122, v. 1); informația eliberată de către MAI al RM, prin care se constată, că Sincovschi D. este posesor de armă de la 04.12.2006 și deține în posesie armă cu țeava lisă de model MȚ-2112, cal. 12 mm, nr. 6624 și pistol cu gaze de model ME-8 alice, cal. 8 mm. nr. 142754 în baza permisului de portarmă nr. 464 eliberat la 21.12.2010, valabil până la 21.12.2013 (f.d. 126-127, v. 1); informația eliberată de către Directorul Societății vânătorilor și pescarilor din Republica Moldova, prin care este confirmat că Negru F. este membru al SVP din Moldova din anul 2000 și posedă carnet de vânător nr. 013931, Sincovschi D. a fost membru al SVP până la 01.01.2012, exclus pentru neachitarea cotizațiilor, iar Bortă V. nu a fost niciodată membru al SVPM (f.d. 128-129, v. 1); informația eliberată de către Directorul General al Agenției „Moldsilva” prin care este constatat, că pentru sezonul de vânătoare 2012-2013, Agenția „Moldsilva” nu a eliberat nici o autorizație pe numele lui Negru F., Sincovschi D. și Bortă V. (f.d. 130-131, v. 1); ordonanță din 03.05.2013 de recunoaștere a lui Agop V. în calitate de parte civilă (f.d. 188, v. 1); cerere de înaintare a acțiunii

civile (f.d. 229, v. 1); declarațiile reprezentantului părții vătămate, Lebediuc Gh. (f.d. 164-165, v. 2); declarațiile martorului Negură S. (f.d. 166, v. 2); declarațiile martorului Ciobanu Ig. (f.d. 167, v. 2); declarațiile martorului Ursu I. (f.d. 168, v. 2); declarațiile martorului Bîlici C. (f.d. 169, v. 2); declarațiile martorului Agop V. (f.d. 170, v. 2); raport de expertiză judiciară nr. 74 din 10.02.2017 (f.d. 203-209, v. 2).

În opinia instanței de apel, cumulul probelor administrate în prezenta cauză penală, denotă cu certitudine că mistrețul a fost împușcat anume de către inculpatul Negru F. și nici de cum de către alte persoane. Respectiva concluzie se probează atât prin declarațiile martorilor, care au comunicat că a avut loc doar o singură împușcătură din direcția aflării lui Negru F. și nu din altă direcție, precum și că în seara comiterii infracțiunii nu s-au auzit alte careva împușcături, cât și prin probele scrise ale cauzei, inclusiv rapoartele de expertiză.

Astfel, instanța de apel a constatat, că prima instanță a judecat superficial cauza privind învinuirea adusă lui Negru F. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal, în lipsa unei cercetări obiective a probelor prezentate de partea acuzării, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat a constatat greșit aspectele de drept, ce au dus la achitarea nejustificată a acestuia.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, incorect a apreciat probele prezentate și neîntemeiat a concluzionat că fapta nu a fost comisă de către inculpat, nejustificat pronunțând sentința de achitare, deoarece particularitățile împrejurărilor scoase în evidență denotă, că anume Negru F. în seara incidentului a împușcat mistrețul.

Totodată, instanța de apel a menționat, că prima instanță neîntemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor acuzării Ciobanu I., Ursu I. și Negură S., invocând că aceștia sunt colaboratori de poliție și au aflat despre circumstanțele infracțiunii în timp ce se aflau în exercițiul funcției, în ambuscadă, precum și din cauză, că în declarațiile acestora sunt divergențe, însă contrar acestora martorii în cauză au depus declarații similare, redând aceleași circumstanțe, numai că în ordinea în care informația a fost asimilată de aceștia.

În cele din urmă, instanța de apel a considerat că prima instanță a reprodus conținutul declarațiilor, expunându-se superficial asupra lor, fără a le analiza în cumul cu alte probe prezentate de către acuzatorul de stat, bazându-se exclusiv pe declarațiile inculpatului, care a pretins că nu a împușcat din armă și că mistrețul ar fi fost împușcat de alte persoane. Respectiva versiune a inculpatului se combate prin cumulul de probe cercetate în prima instanță, verificate în instanța de apel, inclusiv și prin procesul verbal de cercetare la fața locului, rapoartele de expertiză, cât și prin declarațiile martorilor, în baza cărora se constată prezența la fața locului doar a lui Negru F., care avea asupra sa arma de model „Browning BAR Mark II” calibru 30-06.

Reieșind din circumstanțele stabilite la caz, instanța de apel a conchis netemeinicia soluției adoptate de către prima instanță privind achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod

penal, deoarece fapta a fost săvârșită de acesta. Însă, după modificările operate în legislație, adică prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 207 din 29.07.2016, unitatea convențională a devenit echivalentă cu 50 lei, respectiv în acțiunile inculpatului nu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii imputate, adică lipsesc urmările prejudiciabile sub formă de daune ce depășesc 200 unități convenționale, deoarece în speță se constată că suma prejudiciului cauzat este de 5.000 lei, adică constituie 100 unități convenționale.

Prin urmare, învederând prevederile art. 10 Cod penal, instanța de apel a statuat de a aplica prevederile legii ce a intrat în vigoare după comiterea de către Negru F. a infracțiunii imputate, ce are efect retroactiv și respectiv dezincriminează acțiunile inculpatului, iar în circumstanțele date fapta ultimului constituind contravenția prevăzută la art. 128 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel, fiind coroborate în ansamblu probele și argumentele expuse mai sus, instanța de apel a ajuns la concluzia, că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal, după cum au fost încadrate acțiunile inculpatului de către organul de urmărire penală, lipsind latura obiectivă, condiție care potrivit prevederilor art. 332 alin. (2) în coroborare cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, impune necesitatea încetării procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenție, prevăzută de art. 128 alin. (2) Cod contravențional, adică – *vânătoarea fără autorizație (licență) precum și vânătoarea în locurile interzise și în perioadele de prohibiție, folosirea armelor, uneltelor și metodelor interzise.*

În acest sens, instanța de apel a reținut în sarcina lui Negru F., faptul că acesta, la data de 03.10.2012 în jurul orei 01.00, având intenția de a vâna ilegal în perioadă interzisă, în lipsa autorizației corespunzătoare, și prin metode ilegale, încălcând prevederile art. 33, 35 lit. a), d) al Regulamentului gospodăriei cinegetice, modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 606 din 15.08.2012, cu privire la reglementarea vânătorii în sezonul de vânătoare 2012-2013, aprobat prin Legea regnului animal nr. 439-XIII din 27.04.1995 cu modificările ulterioare, care prevede că termenul de vânătoare la mistreț pentru sezonul de vânătoare 2012-2013 este de la 18.11.2012 până la 30.12.2012, aflându-se noaptea într-un lan de porumb, din apropierea satului Bocșa, r-nul Fălești, într-un loc pregătit de acesta prin instalarea unei scări metalice speciale, folosind arma de vânătoare, cu țeava ghintuită de model „Browning BAR Mark II” calibru 30-06 nr. 311 MR 12440 ce-i aparține, la care era cuplat aparatul de vedere pe timp de noapte de model „Pulsar Sentinel G2+ 3x50 IPX4 76115T” cu nr. 006348312, a împușcat un mistreț cu vârsta de aproximativ 2,5 ani, în acest mod cauzând daună materială în sumă de 5.000 lei.

Luând în considerație, că fapta reținută în sarcina lui Negru F. a avut loc la 03.10.2012, iar la momentul examinării cauzei a trecut mai mult de 3 luni, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, instanța de apel a considerat că procesul contravențional în privința lui Negru F. în baza art. 128 alin. (2) Cod

contravențional, urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Instanța de apel a considerat, că acțiunea civilă înaintată la caz este pasibilă admiterii, urmând a fi încasat din contul lui Negru Fiodor în beneficiul ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură Glodeni, suma de 5.000 lei cu titlu de prejudiciu material, călăuzindu-se de prevederile art.1398 alin. (1) Cod civil.

De rând cu cele reținute supra, instanța de apel a considerat oportun de a casa încheierea emisă în cadrul judecării cauzei în fond, din 11.06.2013, prin care, la demersul părții apărării, instanța a eliberat inculpatului Negru F., până la soluționarea cauzei corpurile delictelor: arma de vânătoare, cu țeava ghintuită de model „Browning BAR Mark II” calibru 30-06 nr. 311MR 12440 și aparatul de vedere pe timp de noapte de model „Pulsar Sentinel G2+ 3x50 IPX4 76115T” nr. 006348312, ținând cont de prevederile art. 161 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează expres cazurile când poate avea loc restituirea corpurilor delictelor proprietarului, la caz aceste norme fiind inaplicabile, deoarece corpurile delictelor nominalizate supra au servit la comiterea faptei, urmând a fi păstrate în condițiile stipulate la alin. (2) al acestei norme.

Reținând prevederile art. 106 Cod penal în coroborare cu cele ale art. 162 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a soluționa chestiunea referitoare la corpurile delictelor, dispunând la caz confiscarea specială și trecerea forțată și cu titlu gratuit în proprietatea statului a următoarelor corpuri delictelor: o armă de foc de model „Browning BAR Mark II” calibru 30-06 cu nr. 311MR 12440, 10 tuburi de cartușe calibrul 30-06, un fragment de metal de culoare aurie, ce reprezintă o parte din cămașa unui glonte, un încărcător din metal, o stație radio de culoare neagră G-6 X-tra Talk, o curea cu lungime de 95 cm, două baterii de culoare neagră cu inscripția pe ele „Ready to use” cu lungime de 5 cm, un stativ pentru armă din fier cu două picioare sub formă de crăcan, (care se păstrează în camera corpurilor delictelor a IP Fălești) și o lunetă de model „Pulsar Sentinel G2+ 3x50 IPX4 76115T” cu nr. 006348312 (care se păstrează la Negru F.); transmiterea proprietarului Bortă V. a următoarelor corpuri delictelor: scară din fier de culoare verde, cu lungimea de 3,5 metri cu un suport din lemn la capăt sub formă de scaun; transmiterea proprietarului a două pungi cu carcasa de mistreț cu masa de 55,7 kg, o pungă în care se află pielea și capul mistrețului, ce au fost transmise spre păstrare în frigider la SRL „Elita 5 ALTEPI” or. Fălești.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței prin care a fost achitat de săvârșirea infracțiunii imputate.

În motivarea soluției adoptate a invocat:

- martorii Negură S., Ursu I., Ciobanu I. sânt ofițeri de poliție, depozițiile cărora coroborează între ele în sens logic și din care se desprinde cert circumstanța prezenței la fața locului a unei persoane, dotată cu lanternă, care se deplasa în locul

unde s-a efectuat împușcătura și din motive de precauție a părăsit locul incidentului cu ajutorul unui mijloc de transport VAZ, utilizând farurile stinse;

- nu au fost înlăturate un șir de incertitudini care trezesc dubii că anume inculpatul a efectuat împușcătura, inclusiv la fața locului nu a fost depistat tubul cartușului, care în continuare ar fi permis identificarea armei cu care s-a tras;

- instanța de apel, în cadrul procedurii de rejudecare a apelului declarat, a ignorat respectiva circumstanță și a dat o apreciere arbitrară probelor examinate, admitând o eroare gravă de fapt și de drept;

- niciunul din martorii audiați în cadrul procesului penal nu a declarat, că a văzut cine a efectuat împușcătura la data de 03.10.2012, niciun raport de expertiză judiciară întocmit nu confirmă obiectiv acest lucru, în arma depistată asupra lui Negru F. nu s-a stabilit lipsa vreunui cartuș. Afirmăția categorică în decizia instanței de apel, precum că mistrețul a fost împușcat anume de către Negru F. și nici de cum de către alte persoane, nu este susținută prin careva indici obiectivi;

- contrar normelor legale reținerea și percheziția inculpatului a avut loc pe un teren privat, în lipsa a careva autorizații și a careva acte oficiale. Astfel, s-a stabilit cert în cadrul cercetării judecătorești, că terenul menționat era proprietatea privată a lui Bortă V., iar cercetarea locului menționat, conform procesului-verbal din 03.10.2012 a fost înfăptuită cu încălcarea prevederilor art. 6 pct. 11), 118 alin. (2), 301 alin. (1) Cod de procedură penală. Toate celelalte probe reținute de către instanța de apel în susținerea tezei de vinovăție a inculpatului sunt derivate din acesta, iar în sensul prevederilor art. 94 alin. (5) Cod de procedură penală, nu puteau sta la baza emiterii respectivei hotărâri;

- în urma investigațiilor criminalistice, concluziile cărora se conțin în raportul de expertiză nr. 3696/3697 din 11.10.2012 și nr. 2292 din 21.11.2012, arma cu care a fost împușcat mistrețul nu a fost identificată, iar prin raportul de expertiză nr. 2292 din 21.11.2012 se desprinde cert concluzia că, fragmentul de metal depistat în mistrețul împușcat și cartușele ridicate de la inculpat se deosebesc după componența chimică. Astfel, în fragmentul de metal sânt prezente elemente de dopare As=0,42% Pb=1,32%, care lipsesc în componența cartușelor ridicate de la inculpat ;

- niciunul din martorii audiați nu a confirmat utilizarea în comiterea faptei, reținute de instanța de apel, de către inculpat a obiectelor confiscate, iar motivarea confiscării speciale a unei stații de radio G-6 X-tra Talk, a două baterii, a unui stativ pentru armă, a unei lunete de model „Pulsar Sentinel” nu se regăsește în decizia contestată. Aceste obiecte, în opinia recurentului, nu întrunesc în niciun mod condițiile stipulate prin prisma art. 106 alin. (2) Cod penal, adică utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, precum și cele rezultate din infracțiuni.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece

este motivat prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, ce nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu conține indicii unor erori de drept. Partea acuzării consideră, că instanța de apel întemeiat a admis apelul declarat la caz.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și anume *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul temeiului pentru recurs invocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, apărătorul inculpatului invocă, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ținând cont declarațiile martorilor Negură S., Ursu I., Ciobanu I., ce coroborează în sens logic, nu au fost înlăturate un șir de incertitudini care trezesc dubii că anume inculpatul a efectuat împușcătura, iar la fața locului nu a fost depistat tubul cartușului, ce în continuare ar fi permis identificarea armei cu care s-a tras, astfel a fost dată o apreciere arbitrară probelor examinate, din care motiv s-a admis o eroare gravă de fapt și de drept..

Cu referire la temeiul pentru recurs, invocat de recurent – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, acest temei poate fi aplicat în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Lecturând textul deciziei atacate în coraport cu materialul probator al prezentei cauze, Colegiul constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției de casare a hotărârii primei instanțe și încetarea procesului penal, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție. Considerentele recurentului invocate ca temei pentru recurs, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, instanța de recurs le apreciază ca o opinie subiectivă și neîntemeiată, deoarece instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, cu respectarea prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, a expus situația de fapt și de drept reținută, corect concluzionând că aceasta se circumscrie încadrării juridice în

baza art. 128 alin. (2) Cod contravențional, fiind săvârșită anume de către inculpatul, Negru F. În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră, că de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, fără a fi desfășurate pe larg și motivate prin ce anume s-a admis eroarea de drept semnalată.

În același timp, Colegiul atestă, că inculpatul invocă tot sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ca temei de casare, acel fapt că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, prin aceea că nu a apreciat corespunzător probele administrate la caz, îndeosebi declarațiile martorilor acuzării Negură S., Ursu I., Ciobanu I.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Subsidiar, Colegiul precizează că, eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma criticii formulate, în sensul că inculpatul, nu este vinovat de săvârșirea faptei imputate acestuia și că a fost comisă o gravă eroare de fapt, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată.

Astfel, Colegiul consideră că, instanța de apel corect a concluzionat că, deși, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptei imputate, însă vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin cumulul de probe administrat la caz. Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, Negru F., în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 128 alin. (2) Cod contravențional. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

În opinia instanței de recurs, declarațiile date de către martorii, Negură S., Ursu I., Ciobanu I. și-au găsit confirmarea în coroborare cu alte probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel. După cum rezultă din textul hotărârii atacate, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care martorii sus menționați au relatat informațiile cunoscute de ei, referitor la vânatul fără autorizație, săvârșit de către inculpat, apreciindu-le obiectiv și corect.

Relevante în susținerea ipotezelor supra menționate sânt și prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe și care nu este temei de drept, separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală. Deci, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal. Prin urmare, Colegiul statuează că, temeiul pentru recurs invocat și prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta speță.

Totodată, instanța de recurs reține, că autorul recursului invocă în prezenta cauză și incidența cazului de casare prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, din motiv că nu el a săvârșit fapta imputată, solicitând menținerea sentinței prin care a fost achitat de săvârșirea celor incriminate.

De menționat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 233 Cod penal și anume – *vânatul fără autorizație corespunzătoare în perioadă interzisă, cu unelte și metode nepermise*.

În urma rejudecării cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului nu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii imputate, fapta ultimului fiind calificată ca contravenție prevăzută de art. 128 alin. (2) Cod contravențional, ce a dus la încetarea procesului penal, iar în cele din urmă din motivul expirării termenului de prescripție și la încetarea procesului contravențional.

În asemenea împrejurări, dat fiind faptul că însuși instanța de apel a constatat lipsa elementelor infracțiunii imputate și anume a laturii obiective, Colegiul penal consideră alogică și neîntemeiată invocarea temeiului de recurs prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece inculpatul nu a fost condamnat pentru săvârșirea vreunei infracțiuni, iar faptele săvârșite de către ultimul au fost calificate ca contravenție.

Cât privește criticile invocate de către recurent, precum că la cauza dată nici unul din martorii audiați nu a indicat direct la inculpat ca fiind persoana care a efectuat împușcătura din data de 03.10.2012, precum nu este nici o concluzie de expertiză ce ar indica la faptul că anume din pușca ridicată de la inculpat s-a tras în

mistrețul ucis, instanța de recurs le consideră nefondate. Opozant acestor invocări, Colegiul menționează, că indiscutabil, chestiunea cu privire la modul de apreciere a probelor efectuat de către instanța de apel, care este criticată de către recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Astfel, în urma rejudecării cauzei după pronunțarea de către prima instanță a unei sentințe de achitare, în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, au fost audiați din nou inculpatul, martorii acuzării și anume Negură S., Ciobanu Ig., Ursu I., Agop V. și Bîlici C., precum și cercetate materialele scrise ale cauzei. Din declarațiile martorilor nominalizați mai sus, ce au fost audiați în cadrul instanței de apel, acești martori și-au susținut declarațiile date în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță și din conținutul cărora se atestă, că în seara incidentului, adică 02.10.2012 spre 03.10.2012 având informație că în pădurea din apropierea s. Bocșa, r-nul Fălești se va petrece o vânătoare ilicită, polițiștii Negură S., Ciobanu Ig., Ursu Ig., Agop V. și vânătorul Bîlici C., s-au deplasat la fața locului. Polițiștii, Negură S. și Ciobanu Ig., au observat o persoană în acea seară care instala o scară lângă un copac, în apropiere de terenul agricol ce aparține lui Bortă V. și care seamănă cu inculpatul Negru F. Ulterior, după o perioadă de timp, la mijlocul nopții au auzit o împușcătură, după care a fost reținut inculpatul, Negru F., la o distanță de aproximativ 10-20 metri de scara instalată și care a încercat să fugă, având asupra sa o pușcă cu lunetă, stație radio, cartușe. Martorii, Negură S. și Ursu I., au confirmat că din arma depistată la inculpat se simțea praf de pușcă, iar ultimul inițial declara că nu a tras, apoi a declarat că a tras într-un iepure, apoi într-un mistreț din motiv că s-a speriat de acesta, în același timp propunându-le polițiștilor să nu documenteze cazul și să-l rezolve pe altă cale. Tot, din cele relatate de către martorii menționați mai sus, se constată că mistrețul a fost găsit la o distanță de aproximativ 20-50 metri de la scară, adică de la locul unde se afla inculpatul. Declarațiile date de către martorii acuzării coroborează cu materialele cauzei și anume procesul verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică (f.d. 18-29 v. 1). Deși, la fața locului nu a fost găsit cartușul de la glonte tras în mistreț, pentru a stabili arma din care a fost efectuată împușcătura, potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 74 din 10.02.2017, se constată că din arma depistată la inculpat, în urma tragerilor experimentale, se pot efectua 5 împușcături, adică cu un cartuș ce se află în cameră și încă 4 cartușe din încărcător (f.d. 203-209 v. 2), însă la momentul reținerii în arma inculpatului erau doar 4 cartușe în încărcător. Nu este de neglijat și acel fapt, că potrivit concluziilor raportului de expertiză chimică (f.d. 93-96 v. 1), fragmentul de metal, extras din cadavrul mistrețului, ce reprezintă o parte din cămașa unui glonț, după componența chimică a elementelor are apartenență comună, cu gloanțele ridicate de la inculpat.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă, că într-adevăr în speța dată, nici un martor nu a declarat că a văzut nemijlocit momentul în care inculpatul a tras în mistreț și nu sunt concluzii de expertiză ce ar constata că s-a tras în mistreț anume din arma inculpatului, însă instanța de apel analizând în cumul toate probele administrate, întemeiat a ajuns la concluzia că anume inculpatul Negru F., a

împuşcat mistreţul, ţinând cont de toate probe analizate în ansamblu, acestea constituie un cumul de indicii şi anume locaţia, modul de amenajare şi dislocare a inculpatului, în raport cu locul depistării cadavrului mistreţului, echipamentul ce-l avea în dotare, felul în care s-a manifestat după ce a fost reţinut de către colaboratorii de poliţie, toate aceste împrejurări nu lasă loc de dubii şi permit a conchide cert vinovăţia ultimului în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 128 alin. (2) Cod contravenţional

În prezenta cauză deferită judecării, deşi prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice şi jurisprudenţei în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănţuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăţia inculpatului, fapt incident şi în prezenta speţă.

Cu referire la aserţiunile invocate de către autorul recursului în partea ce vizează ilegalitatea efectuării de către organul de urmărire penală a unor acţiuni procesuale, contrar prevederilor art. art. 6 pct. 11), 118 alin. (2), 301 alin. (1) Cod de procedură penală, cum ar fi reţinerea şi percheziţia inculpatului pe un teren privat, în lipsa a careva autorizaţii, Colegiul atestă că acestea au constituit obiect de discuţie în cadrul instanţei de apel, asupra cărora instanţa s-a expus justificat din punct de vedere legal, considerându-le nefondate, din motiv că partea apărării nu a făcut uz de dreptul de a le invoca la etapa efectuării acestora şi nici la terminarea urmăririi penale, aşa precum este prescris în prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanţa de recurs consideră neîntemeiat argumentul invocat de către inculpat, precum că în cauza dată niciunul din martorii audiaţi nu a confirmat utilizarea de către inculpat la comiterea faptei reţinute de către instanţa de apel, a obiectelor ce au fost confiscate şi fără o careva motivare a necesităţii aplicării confiscării speciale prevăzute de art. 106 alin. (2) Cod penal. La acest capitol, în urma verificării părţii descriptive a hotărârii contestate, Colegiul penal reţine că instanţa de apel s-a expus în decizia adoptată asupra necesităţii aplicării confiscării speciale a obiectelor, depistate la inculpat la momentul comiterii vânătorii fără autorizaţie, ţinând cont de prevederile legale, care permit acest lucru în cazul în care bunurile au fost utilizate şi destinate săvârşirii faptei imputate lui Negru F. Nu pot fi reţinute alegaţiile recurentului, precum că nici un martor nu a confirmat utilizarea obiectelor date, deoarece martorii audiaţi în cadrul cercetării judecătoreşti şi anume Negură S. Ciobanu Ig., Ursu I., Agop V., au confirmat că la momentul reţinerii inculpatului, acesta avea asupra sa o armă cu lunetă, staţie radio, cartuşe, husa în care se păstra arma. Totodată, potrivit procesului-verbal de cercetare la faţa locului şi planşa fotografică din 03.10.2012 (f.d. 18-29 v. 1), se confirmă că la locul săvârşirii faptei imputate inculpatului au fost depistate şi ridicate inclusiv bunurile supuse confiscării speciale în cauza dată şi care din împrejurările cauzei constatate de către instanţa de apel în urma cercetării cumulului de probe administrate la caz, s-au dovedit a fi utilizate la vânătoarea fără autorizaţie, săvârşită de către inculpat şi fără

de care nu ar fi fost posibilă vânarea mistrețului depistat la locul săvârșirii contravenției.

În virtutea raționamentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorul recursului ordinar deferit spre examinare.

Astfel, dat fiind faptul că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2017, de către inculpatul Negru Fiodor Xxxxxx, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 14 iulie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie